

РЕШЕНИЕ

№ 3325

гр. София, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 09.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8613** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял трети, Глава деветнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „ЕС ЕН КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] и електронен адрес: [електронна поща], чрез С. С., срещу Ревизионен акт №Р-22221421000494-091-001/23.05.2022г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията, и Т. В. М. – ръководител на ревизията, потвърден частично с решение №1366/02.09.2021г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Жалбоподателят поддържа, че оспореният РА е незаконосъобразен. Изложено е несъгласие с констатациите на органа по приходите и се твърди, че задълженията с обжалвания РА са определени при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закони. Твърди се, че реалността на доставка на стоките се доказва с представените в хода на ревизията писмени доказателства, а процесните фактури са издадени законосъобразно към момента на възникване на данъчното събитие, т.е. налице са данъчни документи, съставени в съответствие с изискванията на ЗДДС. Счита, че са изпълнени всички материалноправни предпоставки за възникването и надлежното упражняване на правото на данъчен кредит по всяка една от процесните доставки и органа по приходите неправомерно е отказал да признае това право. Исква съдът да отмени оспорения ревизионен акт в частта с която е отказан данъчен кредит

по фактури, издадени от доставчици на дружеството през ревизирианият период. Твърди се за неправилност на ревизионния акт в частта му, в която е отказано право на приспадане на данъчен кредит досежно получени доставки от „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, не се представлява. Управителят на дружеството депозира писмени бележки в срок, претендира разноски.

Ответникът по жалбата-директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител – юрк. Ст. М. (пълномощно по лист 153 от делото), оспорва жалбата, като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, 34-състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА, доколкото се установи, че решение №1256/11.08.2022г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите е връчено по електронен път на жалбоподателя на 11.08.2022г. (лист 64 от делото), а жалбата до съда е постъпила, чрез органа на 08.08.2022г. (лист 6 от делото). В случая решаващия орган е постановил решението си при подаване на жалба срещу РА при условията на чл. 156, ал. 5 от ДОПК, /до изтичане на срока за изпращане на жалбата в съда/, който срок е седемдневен от постъпването на жалбата, съгласно нормата на чл. 150, ал. 1 от ДОПК.

Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство. Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима. С процесната жалба се обжалва РА в частта с която е непризнато право на приспадане на данъчен кредит жалбоподателят по доставките на дружествата посочени по горе.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221421000494-020-001/29.01.2021 г., връчена на 01.02.2021г., издадена от И. М. Р., в качеството на заместник на Р. Г. Я., и двамата на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощени със заповед №РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ЕС ЕН КОМЕРС“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. със заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221421000494-020-002/01.04.2021г. и ЗИЗВР №Р-22221421000494-020-003/28.04.2021г., издадени от Р. Я. Г., е определен срок за приключване на ревизията до 01.06.2021г. С Решение

№Р-22221421000494-098-001/07.06.2021г. на и.д. директор на ТД на НАП С. е иззето разглеждането и решаването на ревизията от Р. Г. Я. и същите правомощия са възложени на Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221421000494-092-001/25.03.2022г.Срещу констатациите и изводите в РД е подадено писмено възражение с вх. №53-06-5868-5/04.04.2022г., което е обсъдено от органите по приходите и е преценено като неоснователно.Ревизията приключва с РА №Р-22221421000494-091-001/23.05.2022г., издаден от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Т. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Актът е връчен на 23.05.2022 г. по електронен път.С РА са установени задължения за внасяне на ДДС в размер на 653 298,29 лв. и лихви в размер на 101 057,29лв.Същите произтичат от извършени корекции на декларираните резултати за периодите м. 04, м. 07, м. 11, м. 12.2020 г. вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 274 969,87 лв. по фактури от „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], и „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], както и начислен ДДС за м. 12.2020 г. в размер на 434 885,87 лв.

Извършваната дейност от „ЕС ЕН КОМЕРС“ ЕООД през ревизираните периоди е търговия със стоки.Дружеството разполага с покрито складово помещение корпус „D“, хладилна площ, камера 12 и офис части в същия корпус под наем в [населено място],р-н „К.“,[жк], [улица] - База за съхранение на млечни, местни и други хранителни и нехранителни продукти „Сибела Логистичен Център“, Складова база № 1.Представено е Удостоверение за вписване в списъка на наемателите - търговци на храни №44248/26.09.2017 г., издадено на „ЕС ЕН КОМЕРС“ ЕООД от Областна дирекция по безопасност на храните - С. град, за обект под наем - „Склад за търговия на едро с храни“ в [населено място] 1000, р-н „К.“,[жк], [улица], собственост на СИБИЛА 2000 ЕООД, ЕИК[ЕИК].

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22221421000494-040-001/01.04.2021 г., с което са изискани главна книга и месечни оборотни ведомости за ревизираните периоди, инвентаризационен опис от извършена инвентаризация през ревизираните периоди, справка за наличните стоки към 31.12.2020 г. с данни за тяхното местонахождение, копия на издадени фактури от „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД и „ЕНИГМА АС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с придружаващи доставките документи.

Ревизираното дружество е представило исканите документи.

На „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22221421000494-040-001/01.04.2021 г., с което са изискани заверени копия на 13 фактури и две кредитни известия, издадени на ревизираното дружество през периода от м. 01.2020 г. до м. 11.2020 г., документи за осчетоводяване и разплащания по тях,

документи за предаване на стоките по фактурите и по кредитните известия, документи за транспорт на стоките, доказателства за предходни доставчици. В отговор на искането са представени документи.

На 10.05.2021г. ревизиращият екип, в присъствието на упълномощен представител на „ЕС ЕН КОМЕРС“ ЕООД е извършил преглед на представените от дружеството оригинали на документи, които са отразени в дневници „Покупки“ и „Продажби“ за ревизираните периоди. Съставен е протокол №1728346/10.05.2021 г. За целите на ревизията са извършени справки в информационната система на НАП, Агенция по вписванията и други.

С РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1 от ЗДДС за м. 04, м. 11 и м. 12.2020 г. общо в размер на 263 470,00 лв. по 12 фактури и 2 кредитни известия, издадени от „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД.

На следващо място с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 11 499,87 лв. за м. 07.2020 г. по 7 фактури, издадени от „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД.

В отговор на връчено ИПДПОТЛ от „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД са представени 8 фактури, издадени от 23.07 до 30.07.2020 г. на „ЕС ЕН КОМЕРС“ ЕООД. Предмет на доставка са гуми за лек автомобил. Констатирано е, че ревизираното дружество не е включило в дневника за покупки фактура №20000000029/24.07.2020 г. с ДО 8 320,20 лв. и ДДС 1 664,04 лв. Останалите 7 фактури са с предмет общо 82 броя автомобилни гуми. От доставчика са представени приемо-предавателни протоколи към фактурите, в които същите са описани по размер, количество, единична цена и стойност и съответстват на вписаните във фактурите. В обясненията е посочено, че гумите са доставени от „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД за негова сметка на адрес [населено място], м. „Батареята“ 117. „Сибела Логистичен център“ и са разплатени в брой. Представен е хронологичен и аналитичен регистър за извършените осчетоводявания. Констатирано е, че „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД има регистрирано фискално устройство с номер на фискалната памет DY479398 и номер на фискалната памет 36637434, регистрирано на 13.11.2019 г. За м. 07.2020 г. е установено, че от същото фискално устройство е отчетен оборот на плащания в брой от 10 011,56 лв., т.е. по-малко от общата стойност на всички издадени фактури. Прието е, че не е доказано извършеното разплащане. В представените документи от ревизираното дружество и от доставчика липсват конкретни данни за търговската марка, производител на гумите и други индивидуализиращи данни, които да дават възможност за проследяване при последващите продажби. От доставчика не са представени доказателства за придобиването им от предходни доставчици. При така установеното е направен извод за относителна симулация и липса на реални доставки по издадените фактури от „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД.

На основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС по същите фактури е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за м. 07.2020 г. общо в размер на 11 499,87 лв. С РА на основание чл. 86 във връзка с чл. 6 и чл. 25 от ЗДДС, е начислен ДДС за м. 12.2020г. общо в размер на 434 885,87 лв. Мотивите за допълнително начисления

ДДС са изложени в РА, а в РД липсват констатации и изводи в тази насока. Съгласно изложеното в РА, в оборотната ведомост на „ЕС ЕН КОМЕРС“ ЕООД, към 31.12.2020 г. по дебита на сметка 304 – Стоки, са отчетени налични стоки на обща стойност 2 174 429,34 лв. С връченото ИПДПОЗЛ №Р-222214211000494-040-002/21.02.2022г., от ревизираното дружество са изискани документи и обяснения и по-конкретно справка за реализацията към момента на отчетените стоки по сметка 304- Стоки като налични към 31.12.2020 г., която да съдържа информация за вид стока, количество, стойност, фактура за реализацията на стоката. За наличните стоки е изисквана информация за тяхното местонахождение. Горните документи не са представени от ревизираното лице, въз основа на което органите по приходите са приели, че стоките на стойност 2 174 429,34 лв. са били реализирани на територията на страната към 31.12.2020 г. При така установеното за реализацията на тези стоки на основание чл. 8б във връзка с чл. 6 и чл. 25 от ЗДДС, с РА е начислен ДДС в размер на 434 885,87 лв., като е прието, че периодът през който се дължи ДДС е м. 12.2020 г. В обобщение, с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактури от „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД и „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД за м. 04, м. 07, м. 11, м. 12.2020г. общо в размер на 274 969,87 лв. и е начислен ДДС за м. 12.2020г. в размер на 434 885,87 лв. След извършените корекции на декларираните резултати за горните периоди с РА е определен ДДС за внасяне в размер на 653 298,29 лв., ведно с лихви в размер на 101 057,29 лв.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба вх. №53-06-4524/30.05.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-883/03.06.2022г. по регистъра на дирекция ОДОП С., пред директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], т.е. в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. С решение № 1256/11.08.2022г. директорът на дирекция „ОДОП“ е отменил Ревизионен акт №Р-22221421000494-091-001/23.05.2022 г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията, и Т. В. М. – ръководител на ревизията, в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 12.2020г. Отменил е също Ревизионен акт №Р-22221421000494-091-001/23.05.2022 г., в оспорената част на установените задължения по ЗДДС за м. 04, м. 05, м. 06 и м. 11.2020г., ведно със съответните лихви. Със същото решение е потвърдил Ревизионен акт №Р-22221421000494-091-001/23.05.2022 г. в оспорената част по ЗДДС за м. 07.2020 г., ведно с определените лихви, като правилен и законосъобразен.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът по искане на жалбоподателя е допуснал съдебно-счетоводна експертиза. Експертизата е извършена на база документите по делото. От вещото лице е изготвило подробна справка за счетоводните фактури и данъчните периоди през които са съставени счетоводните записвания в табличен вид./л.168-171/. Съдът възприема изготвеното заключение на вещото лице, като компетентно, обективно и обосновано, съобразени с представените доказателства от страните, същото е неоспорено. Съдът кредитира заключението на вещото лице.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В съдебното производство, съгласно нормата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК. Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК. От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган. При постановяването на оспорения РА не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

Ревизията е възложена от компетентен орган съгласно заповед № РД-01-818/10.02.2020г.(лист 65-67 от делото), издадени от директора на ТД на НАП - С.РА е издаден в предвидената от закона писмена форма. Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД. Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване. Съдът не установи да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да доведат до незаконосъобразност на оспорения административен акт и съответно неговата отмяна. Лицата подписали РА и РД притежават КЕП/л.102-107/Страните не спорят, че заповедта за възлагане на ревизия Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221421000494-020-001/29.01.2021 г.,изменена заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221421000494-020-002/01.04.2021 г. и ЗИЗВР №Р-22221421000494-020-003/28.04.2021 г.,на представляващ ревизираното дружество по електронен път.Материалната и териториална компетентност на издалия РА орган се установи от неоспорената от страните заповед РД-01-818/10.02.2020г.(лист 65-67 от делото)на териториалният директор издадена на основание чл.11, ал.1, т.1 от ЗНАП, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал.Към оспорения ревизионен акт е приложен и Ревизионен доклад /РД/ /РД/ №Р-22221421000494-092-001/25.03.2022 г.,като неразделна негова част. При издаване на ревизионния акт, органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и ревизионното производство е приключило в зададения срок.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

Спорът между страните е формиран по въпроса дали са реално извършени доставки на стоки и оттам възникнало ли е данъчно събитие между жалбоподателя и неговите преки доставчици:„ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД.В решението си от

11.08.2022г. по повод обжалваният в настоящето производство РА, директорът на ОДОП е приел, че по отношение на спорните фактури, издадени от „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, органите по приходите са направили необосновани изводи, довели до незаконосъобразно отказано право на приспадане на данъчен кредит и е отменил ревизионният акт в тази част, поради което жалбата следва да бъде оставена без разглеждане в частта, в която РА е бил отменен от директора на ОДОП-С. при ЦУ на НАП. В случая решаващия орган е постановил решението си при подаване на жалба срещу РА при условията на чл. 156, ал. 5 от ДОПК, до изтичане на срока за изпращане на жалбата в съда, който срок е седемдневен от постъпването на жалбата, съгласно нормата на чл. 150, ал. 1 от ДОПК.

А. Относно определените задължения по ЗДДС.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъкът в подадената справка-декларация/, а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка. Наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит. Д. субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Наличието на данъчно събитие е основополагаща предпоставка за задействане механизма

както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото наличието на реална доставка стока/услуга по смисъла на ЗДДС е кумулативно условие за възникване правото на данъчен кредит.

С определеното по доклада на делото съдът е разпределил доказателствената тежест(лист 145 от делото).В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от дружеството-жалбоподател задължения по ЗДДС.

Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за оспорващото дружество-възникване на право на данъчен кредит по конкретно посочените фактури.В тежест на задълженото лице е да докаже положителния факт - наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС.

Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест.

Съдът приема, че жалбата е основателна, по отношение отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 11 499,87 лв. за м. 07.2020г. по 7 фактури,издадени от „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД,поради следното:

Основните съображения на органите по приходите, по отношение отказаното П. за доставките „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД са посочили липсата на индивидуализиращи данни за стоките – /автомобилни гуми/ и недоказано плащане по тях. Също са приели ,че „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД,не е представило доказателства, от които да е видно,че е разполагало със стоки от същия вид и количество, които да продаде на „ЕС ЕН КОМЕРС“ ЕООД,както и че са налице „привидни“ сделки по повод издадените фактури за доставка на стоки.Изводите на органите по приходите/ОП/ са незаконосъобразни и необосновани поради следното:

Първо дейностите по фактурите са изпълнението на доставка на стоки – „гуми за леки автомобили“.Към всяка една от фактурите са представени приемо-предавателни протоколи,които обективират приемане на доставка на стоки./л.76-84 пр.1/Така изписан предметът на стоките/вид,количество,единична цена/,за които са издадени процесните фактури, е в изискуемите норми, същият е ясен и отговаря на изискванията на чл. 71, т. 1 от ЗДДС.В случая съдът следва да отбележи ,че не е задължително да се посочва,марката на гумата ,така както е констатирал

директора на ОДОП-С. в решението си и наведените съобръжения в о.с.з. по делото проведено на 09.05.2023г.Съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС, който транспонира чл. 178, б. „а“ от Директива 2006/112, за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, същото следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред,което в случая безспорно е налице.

Второ според постоянната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) “по силата на член 178, буква а) от Директива 2006/112 упражняването на правото на приспадане, визирано в член 168, буква а) от нея, по отношение на доставката на стоки и услуги се подчинява на едно-единствено формално условие— притежаването от страна на данъчно задълженото лице на фактура, съставена в съответствие с членове 220—236 и 238—240 от тази директива.” (Решение на СЕС по дело 385/09, т. 47).Съдът приема,че фактурите съдържат информация, както за целите на приспадането, така и за целите на контрола,и е налице ясна одитна следа както в счетоводството на доставчика,така и в счетоводството на жалбоподателят,което условие също е било спазено от жалбоподателят.

Трето за извършването на преценка дали е осъществена реална доставка на стока, е необходимо да се изследва дали е налице предвидения в [чл. 6, ал. 1 от ЗДДС](#) правопораждащ юридически факт, а именно прехвърлянето на правото на собственост. Следва да се уточни, че доставка на стока според определението на [чл. 14, § 1 Директива 2006/112](#), представлява „прехвърлянето на правото за разпореждане с материална вещь като собственик“, в какъвто смисъл е и сега действащата редакция на чл.6, ал.1 от ЗДДС. Въз основа на тези дефиниции следва да се приеме, че за да настъпи данъчно събитие при доставките на стоки по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, следва да е налице правопораждащият юридически факт – прехвърлянето на правото на собственост върху стоката /прехвърляне на получателя на правото на разпореждане със стоката като собственик/. При съпоставка между съпътстващите документи/протоколи/ и фактурите/издадени от доставчика/с №[ЕГН], №[ЕГН],№[ЕГН], №[ЕГН],№[ЕГН],№[ЕГН],№[ЕГН] се установява съвпадение в количествата/гуми/, което е потвърдено и от заключението по изслушаната ССчЕ.Обсъдени в съвкупност помежду им, съпътстващите документи дават достатъчно конкретна информация за продадените стоки доставени от „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД. Настоящият състав следва да посочи ,че плащането на цената по спорните фактури само по себе си не е елемент от фактическия състав, обуславящ правото на приспадане на данъчен кредит, но наличието на такова представлява, допълнителна индиция, че процесните доставки действително са извършени, тъй като същото се явява лишено от икономическа логика.В процесните фактурите е посочено ,че са платени в брой и съдът приема ,че е налице плащане.

Четвърто във връзка с установяване на обстоятелството относно наличие или

липса на доставка, следва да се има предвид и приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи по чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗСч. По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Следователно, когато се анализират отделните доставки следва да се извърши проверка дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка, както и дали е осчетоводен насрещен разход, който да бъде съпоставим на прихода, и в какво се изразява. От друга страна, необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при получателя на доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход. Събраните по делото доказателства, ведно с констатациите на вещото лице по изготвената ССЧЕ, установяват заприхождаването на стоките при жалбоподателя по фактурите. Автентичността и верността на всички писмени доказателства приети по делото, **не беше оспорена от ответната страна**, поради което същите следва да бъдат ценени като доказателства за установяване на твърденията на жалбоподателя, а те в съвкупност с всички останали писмени доказателства по делото установяват реалността на доставките. Предвид констатацията на ССЧЕ за редовност на воденото счетоводство на търговеца и с оглед извършените осчетоводявания във връзка с процесните фактури, следва да се приеме, че представените писмени доказателства имат за достоверна дата тази, посочена в тях, доколкото въз основа на тях има извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца. Да се приеме обратното означава, че няма редовно водено счетоводство, което противоречи на установеното по делото. В тази връзка следва да се има предвид разпоредбата на [чл. 182 от ГПК](#), според която вписвания в счетоводни книги се преценяват от съда според тяхната редовност и с оглед на другите обстоятелства по делото. В същия смисъл е и нормата на [чл. 51 от ДОПК](#), според която вписванията в счетоводните книги се преценяват според тяхната редовност в съответствие с изискванията на ЗСч и с оглед на другите обстоятелства, установени в хода на производството. При това положение не следва да има съмнение, че въпросните документи могат да служат като годни доказателства в подкрепа на изложеното от жалбоподателя за реалност на извършените доставки.

Пето в обжалваният РА/РД/, отказът за възстановяване на ДДС, ОП са приели процесните сделки като „привидни“/л.38 гръб/. Привидна е сделката, която се извършва само за да се създаде една погрешна представа у трети лица, че е извършена такава сделка, но всъщност страните, които я извършват, не желаят тя да породи правни последици. Привидността може да бъде относителна, когато страните прикриват сключването на друга сделка или абсолютна, когато зад привидната сделка няма друга сделка. Изводите на ОП са неправилни с оглед представените в хода на административното и съдебно производство доказателства. Настоящият съдебен състав счита, че от

събраните по делото доказателства не може да се установят обективни данни за недобросъвестност на ревизираното лице по отношение на доставките. Следва да се налице доказателства за това, че данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от прекия му доставчик или от неговия подизпълнител, каквито доказателства в случая липсват.

Шесто относно твърденията на ОП за недоказан произход на стоките следва да бъде отбелязано, че в конкретния случай правото на данъчен кредит е отказано на основание чл.70, ал.5 от ЗДДС, което не предполага обусловеност от по-предходни доставки. Правнорелевантни са доставките между прекия доставчик и жалбоподателя. Липсата на доказателства за произхода на стоката не може да се разглежда като основание само по себе си за отказ от правото на данъчен кредит. В разпоредбите на ЗДДС, касаещи правото на данъчен кредит, няма изискване да бъде установен произходът на стоката. С оглед принципите, залегнали в [Директива 112/2006](#), установяването на произхода на стоката не е предвидено като предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит, а невъзможността да бъде установен такъв произход не обуславя извод, че тази стока не съществува и не може да е предмет на доставка и съответно, че не са осъществени реални доставки на тази стока. Следователно произходът на стоката не е елемент от фактическия състав, пораждащ правото на приспадане на данъчен кредит.

Крайният извод на настоящата инстанция е, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, като приема, че са налице всички основания съгласно разпоредбите на ЗДДС, за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по фактурите, издадени от „АУТОТАЙЪРС 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Жалбата следва да бъде оставена без разглеждане в частта, в която оспорването е било отменено при произнасянето по чл.156 ал.6 от ДОПК от директора на ОДОП-С., относно доставчика „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД.

II. По разноските.

Страните своевременно претендират разноски по делото. На жалбоподателят се дължат разноски с оглед изхода на делото, за възнаграждение на вещо лице в размер на 785 лв. и 50 лв. държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1, от ДОПК, Административен съд София-град, 34-състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „ЕС ЕН КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт №Р-22221421000494-091-001/23.05.2022г., издаден от

Х. Б. М.–орган, възложил ревизията, и Т. В. М. – ръководител на ревизията, потвърден частично с решение №1366/02.09.2021г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с която е отказаното право на данъчен кредит за доставките по фактури издадени от „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД.

ПРЕКРАТЯВА производството в тази му част.

В прекратителната част решението има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението.

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221421000494-091-001/23.05.2022г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията, и Т. В. М.–ръководител на ревизията, потвърден частично с решение №1366/02.09.2021г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с който на „ЕС ЕН КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] са установени допълнителни задължения по **Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/** за данъчен период м.07.2020г., в общ размер на 11499,87лв. и лихва в общ размер на 2066,95лв., като незаконосъобразен.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, да заплати „ЕС ЕН КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], сумата от 835,00лв. (осемстотин и тридесет и пет) лева, представляваща разноски по административно дело №8613/22г. на Административен съд София-град.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.

съдия:

